

การเพิ่มขีดสมรรถนะในการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน
สังกัดกองร้อยอาสารักษาดินแดนอำเภอศรีประจันต์ที่ 6 จังหวัดสุพรรณบุรี
Enhancing the Performance Capability of Member of the Volunteer Defense
Corps 6th, Si Prachan District, Suphanburi Province.

ณัฐศักดิ์ เจริญสิน**

Nattasak Jaroensin

6614830004@ruemail.ru.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องการเพิ่มขีดสมรรถนะในการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน สังกัดกองร้อยอาสารักษาดินแดนอำเภอศรีประจันต์ที่ 6 จังหวัดสุพรรณบุรี มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการเพิ่มขีดสมรรถนะในการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน สังกัดกองร้อยอาสารักษาดินแดนอำเภอศรีประจันต์ที่ 6 จังหวัดสุพรรณบุรี และเพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อจำกัด ในการเพิ่มขีดสมรรถนะในการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน สังกัดกองร้อยอาสารักษาดินแดนอำเภอศรีประจันต์ที่ 6 จังหวัดสุพรรณบุรี โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นการศึกษาการวิจัยโดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง 2 ชุด คือ ชุดที่หนึ่งสำหรับสัมภาษณ์ผู้บังคับบัญชา ชุดที่สองสำหรับสัมภาษณ์สมาชิกกองอาสารักษาดินแดน

ผลการศึกษาพบว่า การเพิ่มขีดสมรรถนะในการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน นั้น ต้องพัฒนาสมรรถนะ 3 ประเภท คือ 1. สมรรถนะหลัก คือ ความรู้ด้านกฎหมายในการปฏิบัติหน้าที่, 2. สมรรถนะตามสายงาน คือ การฝึกทบทวนภารกิจของสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน และการฝึกยุทธวิธี, 3. สมรรถนะส่วนบุคคล คือ การพัฒนาสมรรถภาพทางกาย การพัฒนาความรู้ด้านเทคโนโลยี และการฝึกทบทวนการใช้อาวุธยุทธวิธี ส่วนปัญหา อุปสรรค และข้อจำกัด ที่ส่งผลต่อเพิ่มขีดสมรรถนะในการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน ที่พบคือ 1.ปัญหาด้านกำลังพล และด้านสมรรถภาพทางกาย 2. อุปสรรค คือ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่มีสภาพเก่าและไม่เพียงพอ 3. ข้อจำกัดในด้านของกฎหมาย

คำสำคัญ: สมาชิกกองอาสารักษาดินแดน; การเพิ่มขีดสมรรถนะ; จังหวัดสุพรรณบุรี

Keywords: Member of the Volunteer Defense Corps; Enhancing Performance Capability; Suphanburi Province

* บทความนี้เรียบเรียงจากการค้นคว้าอิสระเรื่องการเพิ่มขีดสมรรถนะในการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน สังกัดกองร้อยอาสารักษาดินแดนอำเภอศรีประจันต์ที่ 6 จังหวัดสุพรรณบุรี

** นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทนำ

ในสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว พระองค์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้สถาปนากองเสือป่าขึ้นเมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2454 เป็นกองพลอาสาสมัครเพื่ออบรมข้าราชการและประชาชนให้รู้จักรักชาติ รู้จักหน้าที่ในการป้องกันรักษาประเทศชาติ จนกระทั่งได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติกองอาสารักษาดินแดน พ.ศ. 2497 เมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2497 เนื่องจากเห็นว่าการป้องกันประเทศชาติในสถานการณ์สงครามเป็นหน้าที่ของประชาชนพลเมืองทุกคนที่จะต้องร่วมแรงร่วมใจและจะต้องได้รับการฝึกฝนความรู้และฝึกฝนร่างกาย เพื่อให้มีความรู้ในการที่จะปกป้องผืนแผ่นดินไทย จึงจำเป็นต้องการฝึกฝนความรู้และฝึกฝนร่างกาย รวมถึงจัดตั้งหน่วยบัญชาการเตรียมไว้ จึงได้จัดตั้งกองอาสารักษาดินแดนขึ้น และกำหนดให้มีการสมัครเข้าเป็นสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน หรือเรียกย่อๆ สมาชิก อส. ทำให้อาสาสมัครภาคประชาชนซึ่งเป็นกำลังสำรองทั้งในยามปกติและยามสงครามมีรูปแบบและระบบที่ชัดเจนตามกฎหมาย กองอาสารักษาดินแดนมีฐานะเป็นนิติบุคคลขึ้นอยู่กับกระทรวงมหาดไทย โดยกระทรวงมหาดไทยได้มอบหมายให้กรมการปกครองเป็นหน่วยบริหารจัดการตั้งแต่ปี 2500 กองอาสารักษาดินแดนมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้บัญชาการกองอาสารักษาดินแดน มีข้าราชการสังกัดกรมการปกครองเป็นผู้บังคับหน่วย และมีกำลังพลระดับปฏิบัติการ คือ สมาชิก อส. ซึ่งมีสถานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีชั้นยศ มีสิทธิประโยชน์ ค่าตอบแทนและสวัสดิการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย สมาชิกกองอาสารักษาดินแดน มี 3 ประเภท ได้แก่ 1. ประเภทสำรอง หมายถึง สมาชิกที่ยังไม่ได้เข้ารับการฝึกหัดและอบรม 2. ประเภทประจำกอง หมายถึง สมาชิกที่ได้รับการฝึกหัด อบรม และบรรจุอยู่ในอัตรากำลัง 3. ประเภทกองหนุน หมายถึง สมาชิกที่ได้ปลดออกจากประจำกองแล้ว ปัจจุบันมีสมาชิกกองอาสารักษาดินแดนมากกว่า 26,000 นาย ในทุกภูมิภาคทั่วประเทศ รวม 971 กองร้อย กองอาสารักษาดินแดน แบ่งเป็นกองอาสารักษาดินแดนส่วนกลางและส่วนภูมิภาค มีหน้าที่สำคัญ ดังนี้ 1.บรรเทาสาธารณภัยที่เกิดจากธรรมชาติและ การรุกรานของข้าศึก 2.ทำหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยในพื้นที่ร่วมกับฝ่ายปกครองหรือตำรวจ 3.รักษาสถานที่สำคัญ 4.ป้องกันการจลาจล และรายงานข่าว 5.ทำการช่วยเหลือสนับสนุนฝ่ายทหารและติดทอนกำลังข้าศึก รวมทั้งเป็นกำลังพลสำรองที่พร้อมจะสนับสนุนกำลังทหารได้ทุกเมื่อ ซึ่งสมาชิกกองอาสารักษาดินแดนมีหน้าที่กระทำตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาและปฏิบัติการกิจตาม ระเบียบ ข้อบังคับและวินัยของกองอาสารักษาดินแดนในภาวะไม่ปกติหรือยามสงคราม สมาชิก อส.จะมีหน้าที่สนับสนุนกำลังรบหลัก ปฏิบัติหน้าที่พิทักษ์พื้นที่เขตหลัง ซึ่งเป็นกำลังสำรองประเภทกำลังกึ่งทหาร แต่ในภาวะปกติจะทำหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของสังคมและความมั่นคงของชาติร่วมกับพนักงานฝ่ายปกครอง (สุภาพิชญ์ ธีระวัฒน์, 2564)

กองบังคับการกองอาสารักษาดินแดนจังหวัดสุพรรณบุรี เป็นกองอาสารักษาดินแดนส่วนภูมิภาค มีหน้าที่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติกองอาสารักษาดินแดน พ.ศ. 2497 และระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ของกองร้อยอาสารักษาดินแดนระดับอำเภอในจังหวัดสุพรรณบุรี ดังนี้

1. กองร้อยอาสารักษาดินแดนอำเภอเมืองสุพรรณบุรีที่ 1
2. กองร้อยอาสารักษาดินแดนอำเภอเดิมบางนางบวชที่ 2

3. กองร้อยอาสารักษาดินแดนอำเภออุ้มทองที่ 3
4. กองร้อยอาสารักษาดินแดนอำเภอด่านช้างที่ 4
5. กองร้อยอาสารักษาดินแดนอำเภอบางพลาม้าที่ 5
6. กองร้อยอาสารักษาดินแดนอำเภอศรีประจันต์ที่ 6
7. กองร้อยอาสารักษาดินแดนอำเภอดอนเจดีย์ที่ 7
8. กองร้อยอาสารักษาดินแดนอำเภอสองพี่น้องที่ 8
9. กองร้อยอาสารักษาดินแดนอำเภอสามชูกที่ 9
10. กองร้อยอาสารักษาดินแดนอำเภอหนองหญ้าไซที่ 10

ในแต่ละปีกองบังคับการกองอาสารักษาดินแดนจังหวัดสุพรรณบุรี และกองร้อยอาสารักษาดินแดนระดับอำเภอต้องปฏิบัติการกิจเพื่อแก้ไขปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบ ดังนี้

1. อุทกภัย ห้วงเวลาที่เกิดเหตุ คือ เดือนมิถุนายน ถึง พฤศจิกายน ซึ่งในทุกๆ ปี จังหวัดสุพรรณบุรีต้องรับมือกับอุทกภัย เนื่องจากจังหวัดสุพรรณส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มและมีแม่น้ำท่าจีนไหลผ่าน ซึ่งจากภัยดังกล่าว สมาชิก อส. จึงเป็นกำลังหลักในการช่วยเหลือบรรเทาอุทกภัย เช่น จัดตั้งศูนย์อพยพ แจกจ่ายถุงยังชีพ ขนย้ายผู้ป่วยที่ติดอยู่ในที่พักรอภัย ฯลฯ

2. วาตภัย ห้วงเวลาที่เกิดเหตุ คือ เดือนมกราคม ถึง ธันวาคม โดยส่วนใหญ่วาตภัยมักจะเกิดในช่วงฤดูฝน ส่งผลให้บ้านเรือนของประชาชนได้รับความเสียหาย เช่น หลังคาชำรุด ด้วงบ้านพังทลาย ซึ่งจากภัยดังกล่าว สมาชิก อส. จึงเป็นกำลังหลักในการช่วยเหลือบรรเทาวาตภัย เช่น ซ่อมแซมบ้านเรือนและประสานงานขอรับความช่วยเหลือจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3. ภัยแล้ง ห้วงเวลาที่เกิดเหตุ คือ จะเกิดขึ้นในฤดูแล้งโดยเฉพาะเดือน มีนาคม ถึง พฤษภาคม ส่งผลกระทบต่อเกษตรกรในจังหวัดสุพรรณบุรีไม่มีน้ำที่จะทำการเกษตร ซึ่งจากภัยดังกล่าว สมาชิก อส. จึงเป็นกำลังหลักในการช่วยเหลือบรรเทาภัยแล้วด้วยการประสานงานกับสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อขอรับสนับสนุนเครื่องสูบน้ำ โดยจะสูบน้ำจากแม่น้ำท่าจีนเข้าในคลองชลประทาน เพื่อให้ไหลผ่านพื้นที่การเกษตร

4. ภัยหนาว ห้วงเวลาที่เกิดเหตุ คือ เดือนพฤศจิกายน ถึง กุมภาพันธ์ ส่งผลกระทบต่อกลุ่มเปราะบาง เช่น เด็ก ผู้สูงอายุ ผู้ที่มีปัญหาด้านที่อยู่อาศัย เป็นต้น ซึ่งจากภัยดังกล่าว สมาชิก อส. จึงเป็นกำลังหลักในการช่วยเหลือบรรเทาภัยหนาว โดยการประสานงานกับสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อให้สำนักงานดังกล่าวประสานกับมูลนิธิราชประชานุเคราะห์ เพื่อขอรับการสนับสนุนผ้าห่มกันหนาว

5. ภัยจากโรคระบาดที่เกิดกับมนุษย์ สัตว์เลี้ยง และพืชผลทางการเกษตร เช่น โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019, ไข้หวัดนก, เพลี้ยกระโดดระบาดในพืช ซึ่งจากการระบาดของโรคภัยต่างๆ สมาชิก อส.

ดำเนินการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานสาธารณสุข, สำนักงานเกษตร ฯลฯ และปฏิบัติตามแนวทางของรัฐบาลเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว

6. กลุ่มผู้ลักลอบบุกรุกและทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เนื่องจากพื้นที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นพื้นที่ตอนบนของจังหวัดสุพรรณบุรีที่มีลักษณะเป็นภูเขา ปกคลุมไปด้วยพืชพันธุ์หลายชนิดรวมถึงเป็นที่อยู่อาศัยของชนเผ่าต่างๆ จึงเป็นแหล่งที่โดนบุกรุก และตัดไม้ทำลายป่าบ่อยครั้ง

7. กลุ่มผู้มีพฤติกรรมเป็นภัยต่อสังคมและความมั่นคงของชาติ กลุ่มค้ายาเสพติดและกลุ่มผู้มีอิทธิพล เนื่องจากพื้นที่สุพรรณบุรีมีถนนทางหลวง 340 เป็นทางผ่านระหว่างกรุงเทพมหานคร ไปจนถึงภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย จึงเป็นที่ล่อลวงยาเสพติดของกลุ่มพ่อค้ายาบ่อยครั้ง ซึ่งในช่วงปี พ.ศ. 2567 สมาชิก อส. สังกัดกองร้อยอาสาสมัครรักษาดินแดนอำเภอศรีประจันต์ที่ 6 ได้สกัดจับยาเสพติดประเภทที่ 1 (ยาบ้า) ได้ประมาณ 600,000 เม็ด บริเวณสามแยกศรีประจันต์ บนถนนทางหลวง 340

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าว จึงทำให้ผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้ช่วยผู้บังคับกองร้อยอาสาสมัครรักษาดินแดนอำเภอศรีประจันต์ที่ 6 มีความสนใจจะศึกษาการเพิ่มขีดสมรรถนะของสมาชิกกองอาสาสมัครรักษาดินแดน สังกัดกองร้อยอาสาสมัครรักษาดินแดนอำเภอศรีประจันต์ที่ 6 จังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อให้สอดคล้องกับการปฏิบัติหน้าที่ในปัจจุบัน โดยจะศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อจำกัด ตลอดจนแนวทางแก้ไขปัญหาลดอุปสรรค และข้อจำกัด ส่งผลต่อการเพิ่มขีดสมรรถนะของสมาชิกกองอาสาสมัครรักษาดินแดน เพื่อนำผลการศึกษามาใช้ในการเพิ่มขีดสมรรถนะของสมาชิกกองอาสาสมัครรักษาดินแดน สังกัดกองร้อยอาสาสมัครรักษาดินแดนอำเภอศรีประจันต์ที่ 6 จังหวัดสุพรรณบุรี

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

Nadler & Wiggs (1989) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นเรื่องของการนำกิจกรรมการพัฒนามาใช้กับทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร เพื่อให้เกิดผลในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ซึ่งแบ่งกิจกรรมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ คือ

1) การฝึกอบรม (Training) มีจุดเน้นอยู่ที่งานของพนักงานในขณะนั้นที่ต้องการเรียนรู้และมีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการยกระดับความสามารถในการทำงาน เพื่อมุ่งให้สามารถทำงานในตำแหน่งนั้นๆ ได้หรือทำงานที่ต้องใช้ความรู้ความสามารถที่มีความยากมากยิ่งขึ้นโดยเมื่อผู้ผ่านการฝึกอบรมไปแล้วจะสามารถนำความรู้ไปใช้ได้ทันที หรือมีพฤติกรรมการทำงานที่เปลี่ยนแปลงไปตามความต้องการขององค์กร

2) การศึกษา (Education) เป็นการศึกษาเพื่อเตรียมพนักงานให้มีความพร้อมตั้งแต่พื้นฐานของงานนั้นที่ตามความต้องการขององค์กร เป็นการลงทุนอย่างหนึ่งขององค์กรในการเตรียมพนักงานของตนให้มีความพร้อมที่จะปฏิบัติงานให้กับองค์กรในอนาคต

3) การพัฒนา (Development) จุดเน้นของการพัฒนาที่มุ่งให้เกิดการเปลี่ยนแปลงตามความต้องการขององค์กรที่ต้องการเติบโตมีการเปลี่ยนแปลงไม่หยุดนิ่งการพัฒนาที่มีความเกี่ยวข้องกับการจัด

โปรแกรมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และประสบการณ์แก่บุคคลขององค์กรเพื่อให้พนักงานเหล่านี้มีความพร้อมที่จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตามความต้องการขององค์กรนั่นเอง

แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะ

ณรงค์วิทย์ แสันทอง (2553, หน้า 14) ได้แบ่งสมรรถนะออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1) สมรรถนะหลัก (Core competency) หมายถึง บุคลิกลักษณะของคนที่จะสะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ ทักษะ ทักษะ ทักษะ และความเชื่อ และอุปนิสัยของคนในองค์กรโดยรวมที่จะช่วยสนับสนุนให้องค์กรบรรลุเป้าหมายตามวิสัยทัศน์ได้ เช่น การปฏิบัติงานตามสายบังคับบัญชา การเข้าใจในระเบียบ ข้อบังคับขององค์กร

2) สมรรถนะตามสายงาน (Job competency) หมายถึง บุคลิกลักษณะของคนที่จะสะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ ทักษะ ทักษะ และความเชื่อ และอุปนิสัยที่จะช่วยส่งเสริมให้คนนั้นๆ สามารถสร้างผลงานในการปฏิบัติงานตำแหน่งนั้นๆ ได้สูงกว่ามาตรฐาน เช่น การปฏิบัติหน้าที่ในการจับผู้ร้ายของตำรวจ

3) สมรรถนะส่วนบุคคล (Personal competency) หมายถึง บุคลิกลักษณะของคนที่จะสะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ ทักษะ ทักษะ และความเชื่อ และอุปนิสัยที่ทำให้บุคคลนั้นมีความสามารถในการ ทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้โดดเด่นกว่าคนทั่วไป ซึ่งเรามักจะเรียกสมรรถนะส่วนบุคคลว่าความสามารถพิเศษ ส่วนบุคคล เช่น ความสามารถทางร่างกาย ความสามารถการใช้เทคโนโลยี

แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

สมใจ ลักษณะ (2544, หน้า 43) กล่าวว่า ประสิทธิภาพในการทำงานสามารถจำแนกออกได้เป็น 2 ระดับ ดังนี้

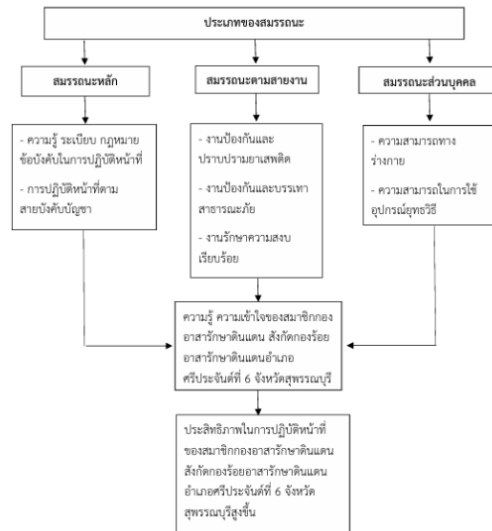
1. ประสิทธิภาพส่วนบุคคลบุคคลที่มีประสิทธิภาพในการทำงาน คือ บุคคลที่ตั้งใจทำงานอย่างเต็มความสามารถใช้กลวิธีหรือเทคนิคในการสร้างผลงานได้มากเป็นผลงานที่มีคุณภาพเป็นที่พึงพอใจในการทำงานเป็นบุคคลที่จะเพิ่มพูนคุณภาพและปริมาณของผลงานคิดค้นดัดแปลงวิธีการทำงานให้ดีขึ้นอยู่เสมอ

2. ประสิทธิภาพขององค์กร หมายถึง การที่องค์กรสามารถดำเนินการต่างๆ ตามภารกิจหน้าที่ขององค์กรโดยใช้ทรัพยากรปัจจัยต่างๆ รวมทั้งกำลังคนอย่างคุ้มค่าที่สุดมีการสูญเสียน้อยที่สุด มีลักษณะของการดำเนินงานไปสู่วัตถุประสงค์ได้ด้วยดีโดยประหยัดทั้งเวลา ทรัพยากร และบุคคลองค์กรระบบการบริหารจัดการที่เอื้อต่อผลผลิตและการบริการได้ตามเป้าหมายองค์กร มีความสามารถใช้ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ วิธีการเทคนิคและเทคโนโลยีอย่างฉลาดทำให้เกิดวิธีการทำงานอย่างเหมาะสมมีความราบรื่นในการดำเนินงานมีอุปสรรคและความขัดแย้งน้อยที่สุด บุคลากรมีขวัญ และกำลังใจที่ดีมีความสุขความพอใจในการทำงาน

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น ซึ่งมีความสอดคล้องกับการเพิ่มขีดสมรรถนะของสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน สังกัดกองร้อยอาสารักษาดินแดนอำเภอศรีประจันต์ที่ 6 จังหวัดสุพรรณบุรี ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของณรงค์วิทย์ แสันทอง (2553). ซึ่งได้แบ่งประเภทของสมรรถนะออกเป็น 3 ประเภท คือ สมรรถนะหลัก สมรรถนะตามสายงาน สมรรถนะส่วนบุคคล และได้นำบทบาท หน้าที่

ภารกิจของสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน สังกัดกองร้อยอาสารักษาดินแดนอำเภอศรีประจันต์ที่ 6 มาสังเคราะห์ออกมาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

วิธีการดำเนินการวิจัย

วิธีการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีวิธีการวิจัย ดังนี้

1.1. การวิจัยเอกสาร เป็นการรวบรวมข้อมูลจากเอกสารทางวิชาการ วารสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์ รายงานวิจัย วิทยานิพนธ์ ดุษฎีนิพนธ์ รายงานการประชุม คู่มือการปฏิบัติงาน ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง เอกสารทางวิชาการ ซึ่งเป็นเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มขีดสมรรถนะของสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน สังกัดกองร้อยอาสารักษาดินแดนอำเภอศรีประจันต์ที่ 6 จังหวัดสุพรรณบุรี

1.2. การวิจัยภาคสนาม เป็นการเก็บข้อมูลโดยผู้วิจัยลงพื้นที่สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง หรือแบบเป็นทางการ

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร คือ ผู้ดำรงตำแหน่งในกำลังพลกองร้อยอาสารักษาดินแดนอำเภอศรีประจันต์ที่ 6 ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1.1 ชั้นผู้บังคับบัญชา ได้แก่

1.1.1 ผู้บังคับกองร้อยอาสารักษาดินแดนอำเภอศรีประจันต์ที่ 6 จำนวน 1 นาย

1.1.2 รองผู้บังคับกองร้อยอาสารักษาดินแดนอำเภอศรีประจันต์ที่ 6 จำนวน 2 นาย

1.1.3 ผู้ช่วยผู้บังคับกองร้อยอาสารักษาดินแดนอำเภอศรีประจันต์ที่ 6 จำนวน 1 นาย

1.1.4 จำกองร้อย จำนวน 1 นาย

1.2 ชั้นผู้ได้บังคับบัญชา คือ สมาชิกกองอาสารักษาดินแดน สังกัดกองอาสารักษาดินแดนอำเภอศรีประจันต์ที่ 6 จำนวน 9 นาย

รวมประชากรทั้งหมดจำนวน 14 นาย

2. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจงเพื่อเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ดังนี้

2.1 ชั้นผู้บังคับบัญชา ได้แก่

2.1.1 ผู้บังคับกองร้อยอาสารักษาดินแดนอำเภอศรีประจันต์ที่ 6 จำนวน 1 นาย

2.1.2 รองผู้บังคับกองร้อยอาสารักษาดินแดนอำเภอศรีประจันต์ที่ 6 จำนวน 1 นาย

2.2 ชั้นผู้ได้บังคับบัญชา ได้แก่

สมาชิกกองอาสารักษาดินแดน สังกัดกองอาสารักษาดินแดนอำเภอศรีประจันต์ที่ 6 จำนวน 9 นาย
รวมผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด 11 นาย

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง โดยลักษณะคำถามจะเป็นข้อกำหนดตายตัว และจะทำแบบสัมภาษณ์จำนวน 2 ชุด ชุดที่หนึ่งสำหรับสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในชั้นผู้บังคับบัญชา จำนวน 2 นาย ได้แก่ ผู้บังคับกองร้อยอาสารักษาดินแดนอำเภอศรีประจันต์ที่ 6 และรองผู้บังคับกองร้อยอาสารักษาดินแดนอำเภอศรีประจันต์ที่ 6 ชุดที่สองสำหรับสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญชั้นผู้ได้บังคับบัญชา ได้แก่ สมาชิกกองอาสารักษาดินแดนสังกัดกองอาสารักษาดินแดนอำเภอศรีประจันต์ที่ 6 จำนวน 9 นาย รวมผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด 11 นาย

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

จากข้อมูลที่ได้รับการสัมภาษณ์ผู้วิจัยขอสรุปผลการวิจัยแยกเป็น 2 ชุด ชุดที่หนึ่งสำหรับผู้บังคับบัญชา และชุดที่สองสำหรับผู้ได้บังคับบัญชา ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการเพิ่มขีดสมรรถนะในการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน สังกัดกองร้อยอาสารักษาดินแดนอำเภอศรีประจันต์ที่ 6 จังหวัดสุพรรณบุรี มีดังนี้

ชุดที่หนึ่งสำหรับผู้บังคับบัญชา

1.1 การพัฒนาความรู้ทางด้านกฎหมาย โดยการฝึกอบรมให้ความรู้ทางด้านกฎหมายในการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน

1.2 การฝึกทบทวนและการพัฒนาสมรรถภาพทางกายเนื่องจากการกิจของสมาชิกกองอาสารักษาดินแดนจะเกี่ยวกับการรักษาความสงบในพื้นที่ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จึงจำเป็นต้องมีการฝึกทบทวนภารกิจ และการทดสอบสมรรถภาพทางร่างกายของสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน สังกัดกองร้อยอาสารักษาดินแดนอำเภอศรีประจันต์ที่ 6 ทุกๆ 3 เดือน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน

ชุดที่สองสำหรับผู้ได้บังคับบัญชา

1.3 ด้านการฝึกทบทวนยุทธวิธีในการจับกุม เช่น การต่อสู้ระยะประชิด, การใช้อาวุธปืน, การปิดล้อมตรวจค้น ฯลฯ เพื่อที่จะเพิ่มความมั่นใจและลดความผิดพลาดในการปฏิบัติหน้าที่

1.4 ด้านการเพิ่มพูนทักษะความรู้ในด้านกฎหมาย เนื่องจากในปัจจุบันมีระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่แก้ไขปรับปรุงหลายฉบับ จึงอยากเพิ่มความรู้ทางด้านกฎหมายเพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติภารกิจ ภายใต้กรอบอำนาจของกฎหมายกำหนดให้ปฏิบัติ

1.5 ด้านการพัฒนาการใช้เทคโนโลยี เนื่องจากในปัจจุบันเทคโนโลยีมีส่วนสำคัญในการปฏิบัติหน้าที่ เช่น การแจ้งการจับกุมและควบคุมตัวในเว็บไซต์ www.3ago.go.th ของสำนักงานอัยการสูงสุด ฯลฯ

ดังนั้น การเพิ่มขีดสมรรถนะในการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน สังกัดกองร้อยอาสารักษาดินแดนอำเภอศรีประจันต์ที่ 6 จังหวัดสุพรรณบุรี ต้องพัฒนาความรู้ทางด้านกฎหมายในการปฏิบัติหน้าที่ และพัฒนาความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อให้สอดคล้องกับการปฏิบัติหน้าที่ในปัจจุบัน รวมถึงการฝึกทบทวนทางยุทธวิธีและทดสอบสมรรถภาพทางกายทุกๆ 3 เดือน เป็นการสร้างความรู้ ความเข้าใจ และความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติภารกิจ

2. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อจำกัด ในการเพิ่มขีดสมรรถนะในการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน สังกัดกองร้อยอาสารักษาดินแดนอำเภอศรีประจันต์ที่ 6 จังหวัดสุพรรณบุรี

ชุดที่หนึ่งสำหรับผู้บังคับบัญชา

2.1 อุปสรรค ที่พบเจอในการที่มอบหมายภารกิจให้แก่สมาชิกกองอาสารักษาดินแดนอำเภอศรีประจันต์ที่ 6 คือ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ เช่น รถตรวจการเพื่อใช้ลาดตระเวนอาวุธปืน อุปกรณ์ทางยุทธวิธี ได้แก่ ทุญแจมือ, กระบอง 3 ท่อน, โล่, ปืนไฟฟ้า ฯลฯ เนื่องจากได้รับสนับสนุนไม่เพียงพอกับจำนวนสมาชิกกองอาสารักษาดินแดนที่ปฏิบัติหน้าที่

2.2 ข้อจำกัดทางด้านกฎหมาย เนื่องจากมีพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นुकคนสูญหาย พ.ศ. 2565 บังคับใช้ ส่งผลให้สมาชิกกองอาสารักษาดินแดนต้องมีขั้นตอนในปฏิบัติหน้าที่มากขึ้น เพิ่มความยุ่งยากและใช้ระยะเวลาในการปฏิบัติงานมากขึ้น เพื่อไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดและโดนฟ้องร้องคดี

ชุดที่สองสำหรับผู้ได้บังคับบัญชา

2.1 ปัญหาด้านกำลังพล กองร้อยอาสารักษาดินแดนอำเภอศรีประจันต์ที่ 6 มีกรอบอัตรากำลังพลทั้งหมด 12 นาย ซึ่งในปัจจุบันปฏิบัติหน้าที่จริง 9 นาย จึงทำให้กำลังพลลดลงแต่ภาระงานเท่าเดิม ส่งผลให้สมาชิกกองอาสารักษาดินแดน ที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่กองร้อยอาสารักษาดินแดนอำเภอศรีประจันต์ที่ 6 แบกรับภาระงานหนักขึ้น

2.2 ปัญหาด้านสมรรถภาพทางร่างกาย เนื่องจากมีภารกิจที่รับผิดชอบจำนวนมาก รวมถึงไม่ได้มีการฝึกทบทวนการปฏิบัติทางยุทธวิธีและทดสอบสมรรถภาพทางร่างกายบ่อยครั้ง จึงขาดประสิทธิภาพในการปฏิบัติภารกิจที่ใช้ความสามารถทางร่างกายตามยุทธวิธีในการจับกุมผู้กระทำผิด

2.3 อุปสรรคที่พบเจอในการปฏิบัติหน้าที่บ่อยครั้ง คือ รถตรวจการมีสภาพเก่า ทำให้เกิดปัญหาในการไล่จับผู้กระทำความผิดไม่ทันและขาดการสนับสนุนอุปกรณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ เช่น กระบอง 3 ส่วน, อาวุธปืน, กุญแจมือ, สายรัดห้ามเลือด ฯลฯ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นพื้นฐานในการปฏิบัติหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพ

2.4 ข้อจำกัดในด้านของกฎหมาย การปฏิบัติหน้าที่แต่ละครั้งของสมาชิกกองอาสารักษาดินแดนจะต้องมีพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจในการปฏิบัติหน้าที่หรือได้รับคำสั่งให้ปฏิบัติหน้าที่จากผู้บังคับกองร้อยอาสารักษาดินแดนอำเภอศรีประจันต์ที่ 6 ซึ่งในบางครั้งเกิดเหตุกระทำความผิดซึ่งหน้า สมาชิกกองอาสารักษาดินแดน จึงไม่มีอำนาจในการจับกุมโดยไม่มีพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเป็นหัวหน้าชุดในการนำจับกุม หรือได้รับคำสั่งให้จับกุมจากผู้บังคับกองร้อยอาสารักษาดินแดนอำเภอศรีประจันต์ที่ 6 รวมถึงการบังคับใช้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นुकูลสูญหาย พ.ศ. 2565 เป็นการเพิ่มขึ้นตอนในปฏิบัติหน้าที่มากขึ้น เพิ่มความยุ่งยากและใช้ระยะเวลาในการปฏิบัติงานมากขึ้นในการจับกุมทุกครั้ง

ดังนั้น ปัญหา อุปสรรค และข้อจำกัด ในการเพิ่มขีดสมรรถนะในการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน สังกัดกองร้อยอาสารักษาดินแดนอำเภอศรีประจันต์ที่ 6 จังหวัดสุพรรณบุรี มีดังนี้

1. ปัญหาด้านกำลังพลเนื่องจากกำลังพลที่มีอยู่ไม่เต็มกรอบอัตรา ส่งผลให้สมาชิกกองอาสารักษาดินแดนแบกรับภาระงานหนักขึ้น และปัญหาด้านสมรรถภาพทางกายเนื่องจากไม่ได้มีการฝึกทบทวนการปฏิบัติทางยุทธวิธีและทดสอบสมรรถภาพทางร่างกายบ่อยครั้ง จึงทำให้ขาดประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่

2. อุปสรรค คือ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ เช่น รถตรวจการ, กุญแจมือ, กระบอง 3 ตอน ฯลฯ มีสภาพเก่าและไม่เพียงพอ จึงทำให้ขาดประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่

3. ข้อจำกัดในด้านของกฎหมาย คือ สมาชิกกองอาสารักษาดินแดนไม่มีอำนาจในการจับกุมเฉพาะตัว รวมถึงการบังคับใช้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นुकูลสูญหาย พ.ศ. 2565 เป็นการเพิ่มขึ้นตอนในปฏิบัติหน้าที่มากขึ้น เพิ่มความยุ่งยากและใช้ระยะเวลาในการปฏิบัติงานมากขึ้น ซึ่งหากสมาชิกกองอาสารักษาดินแดนไม่มีความรู้ในด้านข้อจำกัดของกฎหมายที่ให้อำนาจในการปฏิบัติหน้าที่ อาจเกิดการโดนฟ้องร้องคดีได้

อภิปรายผล

ข้อค้นพบของการวิจัยครั้งนี้ พบว่า บทบาทหน้าที่ และภารกิจของสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน สังกัดกองร้อยอาสารักษาดินแดนอำเภอศรีประจันต์ที่ 6 สอดคล้องกับแนวคิดของณรงค์วิทย์ แสนทอง (2553). ซึ่งได้แบ่งประเภทของสมรรถนะ ออกเป็น 3 ประเภท คือ สมรรถนะหลัก สมรรถนะตามสายงาน สมรรถนะส่วนบุคคล ซึ่งเป็นตัวแปรอิสระในการนำไปสู่ประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน สังกัดกองร้อยอาสารักษาดินแดนอำเภอศรีประจันต์ที่ 6 จังหวัดสุพรรณบุรีสูงขึ้น ดังนี้

สมรรถนะหลัก

จากการคำสัมภาษณ์ของผู้บังคับบัญชาได้พูดถึงสมรรถนะหลักในเรื่องของความรู้กฎหมายในการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน ว่าเป็นปัญหาควรพัฒนาและให้ความรู้กับสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน สังกัดกองร้อยอาสารักษาดินแดนอำเภอศรีประจันต์ที่ 6 เนื่องจากมีพระราชบัญญัติป้องกัน

และปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นุคคลสูญหาย พ.ศ. 2565 บังคับใช้ ส่งผลให้การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกกองอาสารักษาดินแดนมีความยุ่งยากและซับซ้อน ซึ่งหากเกิดข้อผิดพลาดและโดนฟ้องร้องคดี

ในส่วนของคำสัมภาษณ์ของผู้บังคับบัญชา คือ สมาชิกกองอาสารักษาดินแดน สังกัดกองร้อยอาสารักษาดินแดนอำเภอศรีประจันต์ที่ 6 ได้พูดถึงสมรรถนะหลักเรื่องของความรู้กฎหมายในการปฏิบัติหน้าที่ ว่ามีข้อจำกัดในด้านของกฎหมาย คือ สมาชิกกองอาสารักษาดินแดนไม่มีอำนาจในการจับกุมโดยไม่มีพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเป็นหัวหน้าชุดในการนำจับกุม หรือได้รับคำสั่งให้จับกุมจากผู้บังคับกองร้อยอาสารักษาดินแดนอำเภอศรีประจันต์ที่ 6 รวมถึงการบังคับใช้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นุคคลสูญหาย พ.ศ. 2565 เป็นการเพิ่มขั้นตอนและความระมัดระวังในการจับกุมทุกครั้ง จึงมีความต้องการเพิ่มความรู้ทางด้านกฎหมายเพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติภารกิจ ภายใต้กรอบอำนาจของกฎหมายกำหนดให้ปฏิบัติ

สรุปได้ว่าการพัฒนาสมรรถนะหลักของสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน สังกัดกองร้อยอาสารักษาดินแดนอำเภอศรีประจันต์ที่ 6 คือ การพัฒนาความรู้ด้านกฎหมายในการปฏิบัติหน้าที่

สมรรถนะตามสายงาน

จากการคำสัมภาษณ์ของผู้บังคับบัญชาได้พูดถึงสมรรถนะตามสายงาน ในการฝึกทบทวนภารกิจเนื่องจากภารกิจของสมาชิกกองอาสารักษาดินแดนจะเกี่ยวกับการรักษาความสงบในพื้นที่ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จึงจำเป็นต้องมีการฝึกทบทวนภารกิจ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่

ในส่วนของคำสัมภาษณ์ของผู้บังคับบัญชา คือ สมาชิกกองอาสารักษาดินแดน สังกัดกองร้อยอาสารักษาดินแดนอำเภอศรีประจันต์ที่ 6 ได้พูดถึงสมรรถนะตามสายงาน ต้องการฝึกทบทวนยุทธวิธีในการจับกุม เช่น การปิดล้อมตรวจค้น ฯลฯ เนื่องจากการจับกุมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน ในการรักษาความสงบเรียบร้อยในพื้นที่ การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด จึงมีความจำเป็นที่จะต้องทบทวนบ่อยครั้ง เพื่อที่จะเพิ่มความมั่นใจและลดความผิดพลาดในการปฏิบัติหน้าที่

สรุปได้ว่าการพัฒนาสมรรถนะตามสายงานของสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน สังกัดกองร้อยอาสารักษาดินแดนอำเภอศรีประจันต์ที่ 6 คือ การฝึกทบทวนภารกิจของสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน และการฝึกยุทธวิธี

สมรรถนะส่วนบุคคล

จากการคำสัมภาษณ์ของผู้บังคับบัญชาได้พูดถึงสมรรถนะส่วนบุคคล ในการพัฒนาสมรรถภาพทางกายเนื่องจากภารกิจของสมาชิกกองอาสารักษาดินแดนจะเกี่ยวกับการรักษาความสงบในพื้นที่ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จึงจำเป็นต้องมีการทดสอบสมรรถภาพทางร่างกายของสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน สังกัดกองร้อยอาสารักษาดินแดนอำเภอศรีประจันต์ที่ 6 ทุกๆ 3 เดือน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน

ในส่วนของคำสัมภาษณ์ของผู้บังคับบัญชา คือ สมาชิกกองอาสารักษาดินแดน สังกัดกองร้อยอาสารักษาดินแดนอำเภอศรีประจันต์ที่ 6 ได้พูดถึงสมรรถนะส่วนบุคคลได้พูดถึงสมรรถนะส่วนบุคคลต้องการพัฒนาด้านการใช้เทคโนโลยี เนื่องจากในปัจจุบันเทคโนโลยีมีส่วนสำคัญในการปฏิบัติหน้าที่ เช่น การแจ้งการจับกุมและควบคุมตัวในเว็บไซต์ www.3ago.go.th ของสำนักงานอัยการสูงสุด ฯลฯ และต้องการ

ฝึกทบทวนยุทธวิธี เพื่อเพิ่มสมรรถนะส่วนบุคคล เช่น การฝึกการต่อสู้ระยะประชิด, ฝึกการใช้อาวุธปืน ฯลฯ เพื่อเพิ่มความมั่นใจในการปฏิบัติหน้าที่

สรุปได้ว่าการพัฒนาสมรรถนะส่วนบุคคลของสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน สังกัดกองร้อยอาสารักษาดินแดนอำเภอศรีประจันต์ที่ 6 คือ การพัฒนาสมรรถภาพทางกาย การพัฒนาความรู้ด้านเทคโนโลยี และการฝึกทบทวนการใช้อาวุธยุทธวิธี

ดังนั้น การพัฒนาสมรรถนะหลัก การพัฒนาสมรรถนะตามสายงาน และการพัฒนาสมรรถนะส่วนบุคคล เป็นตัวแปรสำคัญในการสร้างความรู้ ความเข้าใจของสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน สังกัดกองร้อยอาสารักษาดินแดนอำเภอศรีประจันต์ที่ 6 ในการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน สังกัดกองร้อยอาสารักษาดินแดน อำเภอศรีประจันต์ที่ 6 จังหวัดสุพรรณบุรีสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากประสบการณ์และข้อค้นพบวิจัยนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่น่าจะเป็นประโยชน์ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. กองร้อยอาสารักษาดินแดนอำเภอศรีประจันต์ที่ 6 ควรมีการฝึกอบรมให้ความรู้ทางด้านกฎหมาย แก่สมาชิกกองอาสารักษาดินแดน เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ด้านกฎหมายในการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกกองอาสารักษาดินแดนทุกครั้งเมื่อมีการบังคับใช้กฎหมายฉบับใหม่ หรือการแก้ไขกฎหมายเพิ่มเติม รวมถึงการฝึกทบทวนทางยุทธวิธีอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อเพิ่มความมั่นใจและเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่

2. สมาชิกกองอาสารักษาดินแดน กองร้อยอาสารักษาดินแดนอำเภอศรีประจันต์ที่ 6 ควรได้รับการฝึกฝนด้านการพัฒนาสมรรถภาพทางกาย เพื่อเป็นการพัฒนาขีดความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน

3. มีการประเมินความรู้และสมรรถภาพทางกาย ของสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน สังกัดกองร้อยอาสารักษาดินแดนอำเภอศรีประจันต์ที่ 6 เพื่อเพิ่มขั้นเงินเดือน ซึ่งเป็นการสร้างแรงจูงใจให้สมาชิกกองอาสารักษาดินแดนตั้งใจกายภาพของตนเองมาใช้ในการปฏิบัติหน้าที่

ข้อเสนอแนะนำการวิจัยต่อไป

จากประสบการณ์ในการทำวิจัยครั้งนี้ พบว่า

1. ควรมีเครือข่าย เพราะเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ผู้วิจัยได้แหล่งข้อมูลที่ดี
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบสมรรถนะของสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน ระหว่างกองบังคับการกองอาสารักษาดินแดนระดับจังหวัดกับกองร้อยอาสารักษาดินแดนระดับอำเภอ ว่ามีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

เอกสารอ้างอิง

ณรงค์วิทย์ แสนทอง. (2553). Competency: เครื่องมือในการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ.

เอกสารความรู้ สตร. ลำดับที่ 19/ปีงบประมาณ 2553.

สมใจ ลักษณะ (2544). การพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงาน. (พิมพ์ครั้งที่ 6) กรุงเทพฯ :

คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.

สุภาพิชญ์ ธีระวัฒน์. (2564). สมาชิกกองอาสารักษาดินแดน. ร้อยเรื่องเมืองไทย. ค้นเมื่อ 15 ธันวาคม 2567

จาก <https://library.parliament.go.th/th/radioscript-rr2564-jul2>

Nadler, L. & Wiggs, G. D. (1989). Managing human resources development.

San Francisco, California: Jossey-Bass. ค้นเมื่อ 15 ธันวาคม 2567

จาก <https://shorturl.asia/5dKCE>